

*Кривицький Юрій Віталійович,
доцент кафедри теорії держави та права
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент*

ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ І ТВОРЧИЙ ДОРОБОК АКАДЕМІКА В.В. КОПЕЙЧИКОВА В ЦИФРАХ

Метою цієї доповіді є загальний огляд життя, діяльності та наукового доробку Володимира Володимировича Копейчикова, доктора юридичних наук, професора, дійсного члена Академії правових наук України, Заслуженого діяча науки і техніки України мовою цифр.

Адже, як слушно стверджує ізраїльський історик Ю.Н. Харарі, століттями бюрократичні методи обробки даних віддалялися від природного способу мислення людей, набуваючи неабиякої важливості. На теперішній час більшість держав, компаній, організацій та інституцій – якою б мовою вони не говорили: арабською, гінді, англійською чи норвезькою – використовують математичний шрифт для запису й обробки даних. Кожна частка інформації, яку можна передати математичним шрифтом, зберігається, поширюється та обробляється просто з приголомшливою швидкістю та ефективністю [1, с. 168 – 169].

Підтвердження цьому знаходимо й у дитячих книгах, наприклад, Антуана де Сент-Екзюпері «Маленький принц». Щоб довести існування планети Маленького принца (та власне, його самого), потрібно було дати їй назву – астероїд В-612. «Дорослі вельми любляють цифри. Коли розповідаєш їм про свого нового приятеля, вони ніколи не спитають про найголовніше. Ніколи не скажуть: «Який у нього голос? Які ігри він любить? Чи ловить він метелики?» Вони запитують: «Скільки йому років? Скільки в нього братів? Скільки він важить? Скільки заробляє його батько?» І після цього думають, що все про нього довідалися» [2, с. 11].

Тож почнімо. Володимир Володимирович народився 17 листопада 1923 року, а залишив цей, земний, світ – 9 червня 2002 року, тобто прожив 78 років складного, опаленого війною та водночас динамічного і плідного життя. До речі, середня тривалість життя чоловіків в Україні станом на 2019 рік становить лише 66 (67) років.

Результати нумерологічного зрізу* дати народження В.В. Копейчикова зводяться до сили народження цифри «7». І як неймовірно, але факт, усі нумерологічні онлайн програми дають подібний результат про те, що власник такої цифри народження «належить» до людей розумової діяльності, науково-інтелектуального складу, в житті таких людей воістину «знання – це сила».

Однак повернімося до постаті Володимира Володимировича.

У 17 років майбутній учений-правознавець закінчив школу, а у 18 років став командиром третього стрілецького батальйону 69 Морської стрілецької бригади на Карело-фінському фронті. Пізніше у своїх спогадах учений неодноразово

---

* Нумерологія – сукупність вірувань і практик, які приписують числам певні властивості залежно від культурного чи історичного контексту. Нумерологія є так званою псевдонаукою.

згадував роки Другої світової війни з трепетом і болем.

Після закінчення війни В.В. Копейчиков лише два роки був студентом стаціонарного відділення Харківського юридичного інституту, завершивши перші курси екстернатом.

Три роки життя Володимир Володимирович присвятив аспірантурі цього ж закладу вищої освіти.

Один рік перебував на посаді старшого викладача Алма-Атинського юридичного інституту.

Подальші 20 років свого творчого та професійного життя В.В. Копейчиков присвятив Харківському юридичному інституту, будучи спочатку старшим викладачем, а згодом доцентом, виконуючим обов'язки завідуючого, професором кафедри теорії держави та права.

У 45 років Володимир Володимирович – доктор юридичних наук. Тема докторської дисертації: «Питання теорії механізму Радянської соціалістичної держави».

У 48 років – професор.

Сім років Копейчиков працював професором кафедри теорії держави та права Юридичного факультету КДУ ім. Т. Г. Шевченка.

Чотири роки присвятив відділу прав людини Інституту держави і права АН СРСР у Москві, працюючи на посаді старшого наукового співробітника.

І, на завершення, 18,5 років, з 1 січня 1983 року до 9 червня 2002 року, Володимир Володимирович Копейчиков пропрацював у Національній академії внутрішніх справ у різних її історичних юридичних статусах (КВШ МВС СРСР, КВШ МВС України, Українська академія внутрішніх справ, Національна академія внутрішніх справ України), професором кафедри теорії та історії держави і права, а згодом – професором кафедри теорії держави та права.

У 1993 році, тобто на 70-му році життя, В.В. Копейчикова обрано дійсним членом, академіком Академії правових наук України.

При цьому три роки В.В. Копейчиков працював науковим консультантом Президента України з питань державного будівництва.

У творчому доробку В.В. Копейчикова понад 250 наукових і науково-методичних праць, 10 з яких є особистими монографіями і дев'ять написаних у співавторстві, низка навчальних посібників, включених до навчальних програм багатьох закладів вищої освіти, а також ті, що використовуються у практичній діяльності державними, зокрема правоохоронними, органами та органами місцевого самоврядування, що й підтверджує їх навчальну, наукову і практичну цінність. Його праці з питань державного апарату, конституціоналізму, прав і свобод людини та громадянина добре відомі в Україні та за її межами.

Так, монографія В.В. Копейчикова за результатами дисертаційного дослідження на здобуття наукового ступеня доктора наук на тему: «Механізм Радянської держави» (1968 р.) нараховує 215 сторінок [3].

В авторефераті на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук зазначається, що основні положення дисертації опубліковано в 26 наукових працях.

Найбільша за обсягом одноособова монографічна робота В.В. Копейчикова

на тему: «Народовладдя та особистість» охоплює 280 сторінок [4].

Будучи засновником, ідеологом і натхненником наукової школи прав людини та їх забезпечення в діяльності правоохоронних органів Національної академії внутрішніх справ, В.В. Копейчиков підготував 24 кандидата юридичних наук і був науковим консультантом шести докторів юридичних наук. Серед учнів Володимира Володимировича слід виокремити сучасних відомих правознавців – Олександра Деонисовича Тихомирова, Станіслава Дмитровича Гусарєва та Анатолія Миколайовича Колодія.

Слід наголосити й на тому, що характеристика постаті Володимира Володимировича Копейчикова мовою цифр дозволяє прослідкувати його життєві цикли, що, як правило, розпочиналися восени, а завершувалися весною-літом. Це припущення є правильним щодо його шкільного, студентського, аспірантського, першого київського періоду життя і творчості, що в цілому характерно для циклів життя кожного науково-педагогічного працівника – від осені до літа.

Але той, хто не дуже зважає на цю всю «циферію», одразу зрозуміє, про кого ця доповідь. І її, мабуть, варто було почати з того, що був собі хлопчик на ім'я Володимир, метою життя якого стала любов до теорії держави та права...

І «той, хто розуміється на житті, одразу відчув би, що все це щирісінька правда» [2, с. 11].

Список використаних джерел

1. Харарі Ю. Н. Людина розумна. Історія людства від минулого до майбутнього. 2-ге вид. виправ. Харків, 2018. 543 с.
2. Антуан де Сент-Екзюпері. Маленький принц / Перекл. з франц. О. Жупанського / За ред. А. Перепаді, І. Малковича. Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2015. 64 с.
3. Копейчиков В. В. Механизм советского государства : монографія. Москва : Юридическая литература, 1968. 215 с.
4. Копейчиков В. В. Народовластие и личность : монографія. Киев, 1991. 280 с.

*Кривша Анна Андріївна,
студентка Навчально-наукового
інституту № 1 Національної
академії внутрішніх справ*

*Науковий керівник:
Старицька Ольга Олексіївна,
доцент кафедри теорії держави та права
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент*

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Поведінка є найважливішою соціальною характеристикою особистості.